

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 7. Theologoru[m], ac SS. Patrum honor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

terrarum esset, deferrentur, ea tamen lege, ne sedem studiorum alibi quàm in Italia poneret. Multis præterea honoribus affecit: nam in Palatina & Lateranensis aula comitatum sua sponte cooptavit, & in Romani pontificatus scribarum numero esse voluit. Eum populus Florentinus non solum in civitatem suam ad instituendam bonis artibus iuventutem inuitavit, verum etiam vicena quina in annos singulos sestertiorum nummum millia ex arario publico decrevit. Tanta in existimatione fuit Christophorus Longolius, ob litteras profanas, etiam apud non profanos. Qui neque iura, neque iustitiam curant, neque Iurisperitos magno opere curant. Quocirca eos honore prosequi, existimant, esse oleum perdere, aut Orestis pallium texere. Boni & æqui amantes, etiam hoc æquum putant, atque ex lege fieri, vt amentur legum amatores.

§. VII.

Theologorum ac SS. Patrum honor.

De ijs, qui ob peritiam scientiæ sacræ sunt ad maximas dignitates promoti, quid dicam? cum eorum multitudo numerum superet? Quanti enim ad mitras, & tias, ad Episcopatus, & purpuram Cardinalitiam, denique ad Sedem Apostolicam (quæ est

est summa in terris dignitas) ob Theologiæ studia sunt euocati? Quis nescit, quo in honore sint SS. Patres? Composuit multa sermone Syro Efram Edessenæ Ecclesiæ diaconus; qua ex re, teste Platina, tantam consecutus est authoritatem, vt, post lectionem, Scripturæ sacræ, publicè in quibusdam Ecclesijs eius scripta legerentur. Isidorus Alexandrinus presbyter, sub Theophilo Episcopo, tantæ fuit etiam Gentilibus admirationi, vt, quemadmodum olim principis Apostolorum, ita & illius vmbra reueriti sint, sicut refert Palladius. S. Ambrosij tanta fuit opinio, vt se se illi neque ipse Imperator Theodosius auderet opponere, quamuis eum sacer Antistes Mediolani ab aditu templi repelleret, quòd, indicta caussa, Thessalonicæ, tot mortales interfici iussisset. Quod factum vsque adeò omnium, qui aderant, animos permouit, vt summa illa in Ambrosio maiestas, veluti vox de cælo demissa, cunctos perterrificerit. Itaq; & ipse Theodosius cum summa animi æquitate domum redijt, conscius sibi illatæ cædis, nimis præcipitatæ. De D. Augustini, Hieronymi, Gregorij, Chrysostomi, Basilij, Athanasij, aliorumque SS. Patrum nomine & fama,

Egnat.
lib. 2. c. 5

In vita S.
Bernard.
lib. 1. c. 11.
& l. 2. c. 1.
& 2.

extant multa in vita eorundem; & apud ipsum D. Hieronymum, in tractatu de scriptoribus sacris. D. Bernardum sanè omnes cum timore & amore quodã venerabantur, suum sensum eius prudentiæ & sapientiæ submittentes. *Stampis in Gallijs, concilio convocato, ad sedandum schisma inter Innocentium II. & Petrum Leonis, qui se Anacletum vocavit, caussa cognitio tota ad illum reiecta est. Persuasit is toti concilio, ut reciperent Innocentium: idem Henrico Anglia regi, qui Innocentio erat iniquior. Mediolanenses omnia illa, qua tetigisset, sancta arbitrabantur: vellicabant pilos, quos poterant, de vestimentis eius, & ad curandos morbos illis utebantur.* Itaq; & ob peritiam diuinarum litterarum, & ob opinionem sanctitatis fuit Bernardus eminentissimus, per omnia immortalibus, quàm mortalibus similior, cuius vim dicendi curiæ, & aulæ vbique senserunt. D. Thomam Aquinatem, ob doctrinæ sacre maturitatem, totus panè orbis terrarum veneratur, eiusque vestigijs insistens, quæstiones Theologicas exponit. Fuit in his talibus mira industria, excellens eruditio, sed par quoque virtus, & studium pietatis, quæ scientiarum, atque virtutum mixtura, præ alijs omnibus profanæ litteraturæ

benefactorib. rerum peritis, amicis debitus. 155

raturæ Doctoribus, illis ingentem peperit
authoritatem. Et certè, nisi religio, & pie-
tas cum scientijs etiam sacris coniungatur,
præstaret ignorantem esse. Quia ille *seruus*, Luc. 12.
47.
*qui cognovit voluntatem domini sui, & non
preparavit, & non fecit secundum voluntatem
eius, vapulabit multis: qui autem non cognovit,
& fecit digna plagis, vapulabit paucis.* Scien-
tia itaque sola, apud Deum, homini pœ-
nam, non gloriam auget. Semper cohorre-
sco, quando recordor, Origenem & Ter-
tullianum in hæresin lapsos perijisse. Quid
prodest, scientiam alicuius, apud homines
laudari, & animam illius apud inferos cru-
ciari? Interim tamen non Theologis solùm,
verùm & Philosophis suus est, apud homi-
nes, honos.

§. VIII.

Quàm fuerint honorati Philosophi?

De Hieronymo Fracastorio, scribit au-
thor vitæ illius, eum, cùm non solùm medi-
cus, verùm etiam Philosophus & Poëta ex-
cellentissimus esset, in tanta fuisse existima-
tione, vt, cùm Carolus V. Imp. Pescaria in
Algeriam transiret, & Fracastorius è Ca-
phijs villa sua proxima spectatum quoque
descendisset, Madrutius Tridentinus prin-
ceps